FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT L.A. GEELHOED

fremsat den 22. februar 2001 [1]

1. Under denne sag har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne [2].

2. Direktivets artikel 2 bestemmer, at hver medlemsstat senest den 1. juli 1993 skal fritage de i artikel 1 omhandlede kombinerede transportformer for enhver kontingent- eller bevillingsordning.

3. Den 28. juli 1998 fremsatte Kommissionen en begrundet udtalelse, da der stadig gjaldt en kontingent- og bevillingsordning i Italien. Sagen blev anlagt ved Domstolen den 22. november 1999. Den italienske regering har erkendt, at den ikke har efterkommet direktivet. Den har i svarskriftet og duplikken angivet, at den i kraft af dekret nr. 85 af 14. marts 1998, som trådte i kraft den 22. marts 1998, vil kunne opfylde sine forpligtelser med virkning fra den 1. januar 2001. Dette dekret foreskriver, at der med virkning fra denne dato skal ske en fuldstændig liberalisering, og fastsætter overgangsbestemmelser indtil dette tidspunkt. Hermed bortfalder ifølge den italienske regering grundlaget for den foreliggende sag.

4. Heroverfor har Kommissionen gjort gældende, at Den Italienske Republik fortsat er skyldig i traktatbrud, i hvert fald indtil 2001. Såvel de bestemmelser, som gjaldt inden ikrafttrædelsen af dekret nr. 85, som den heri indeholdte overgangsordning (fra april 1998 til den 1.1.2001) strider ifølge Kommissionen mod direktivet. Den Italienske Republik burde have opfyldt sine forpligtelser allerede den 1. juli 1993; direkti-

1 — Originalsprog: nederlandsk.

2 — EFT L 368, s. 38 (herefter »direktivet«).

vet indeholder endvidere ikke hjemmel til at fastsætte en overgangsordning.

5. Under et søgsmål i henhold til artikel 226 EF skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som det var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og ændringer i forholdene i tiden derefter kan ikke tages i betragtning af Domstolen [3]. Da Kommissionen ikke har frafaldet påstanden, må der gives den medhold heri.

3 — Dom af 11.6.1998, forenede sager C-232/95 og C-233/95, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 3343, af 27.10.1998, sag C-364/97, Kommissionen mod Irland, Sml. I, s. 6593, og af 29.10.1998, sag C-185/96, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 6601.

Forslag til afgørelse

6. I betragtning af de anførte omstændigheder skal jeg foreslå Domstolen

a) at fastslå, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, da den ikke har truffet de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at gennemføre direktivet rettidigt

b) i medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, at pålægge Den Italienske Republik at betale sagens omkostninger.